

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ 25η Μαρτίου εἶνε ἡ ἡμέρα, ἣτις καθιερώθη πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Αὐριον δὲ θὰ τελεσθῇ ἐν Ἀθήναις ἡ ἐορτὴ αὕτη μετ' ἐπιστημότητος, ἣτις, ὡς λέγεται, θὰ ὑπερβάλῃ τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν· ὁ δὲ τέως ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς γυμνασιάρχας καὶ σχολάρχας τοῦ Κράτους διὰ τῆς ὁποίας προτρέπονται οὗτοι νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀξιοπρεπέστερον ἑορτασμὸν τῆς ἐπισήμου ταύτης ἡμέρας καὶ διδάξωσι τοὺς μαθητὰς νὰ ψάλλωσι διάφορα ἔθνηκα ᾄσματα. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε ἀριστον καὶ πολὺ ὠφέλιμον διὰ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν καὶ διὰ τὸν ἑλληνικὸν ἐν γένει λαόν, ὅστις ἐκ τῆς τοιαύτης μεγαλοπρεπείας ἐνισχύει τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ καὶ ἀνατρέχει εἰς τὴν ἱστορίαν ἵνα ἀπονεύμῃ τὸν σεβασμὸν τὸν ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἡρωικὴν γενεάν ἣτις ἐχάλκευσε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἀνεστήλωσεν ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος τὴν κυανόλευκον μετὰ πάροδον αἰῶνων δλοκλήρων δουλείας ἀφορήτου. Εἶνε ἀπαραίτητος ἡ πανήγυρις τῆς ἐπετείου τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἡ ἀπλὴ καὶ κατὰ συνήθειαν ἐπανάληψις τῶν ἰδίων τύπων ἐπιφέρει ἐνίοτε νάρκην εἰς τὰ πνεύματα καὶ καθιστᾷ αὐτὰ ἀσθενῆ νὰ ἐννοήσωσι τὴν Ἱψηλὴν σημασίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα ἣν ἐνέχει ἡ 25η Μαρτίου. Διὰ τοῦτο οἱ ἐξωτερικοὶ τύποι καὶ ὁ ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ ζωηρότερον πανηγυρισμὸς ἐπιβάλλεται πάντοτε. Καθίσταται ἀπαραίτητος ὁ τοιοῦτος πανηγυρισμὸς μετὰ τὰ ἀτυχῆ γεγονότα τοῦ πολέμου καὶ τὰς ἄλλας ἐσωτερικὰς περιπετείας αἵτινες ἐνέσκηψαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ ἐπεσώρευσαν δυσθυμίαν καὶ ἀπαγοήτευσιν εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς Ἑλλήνου. Αὐριον πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ ἀναλογισθῇ ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ 21, οἱ μάρτυρες αὐτοὶ τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως, ὀλίγοι, ἀνίσχυροι μετ' ἐλλειπῆ μέσα κατάρθωσαν διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων, διηνεκῶς πολεμοῦντες νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ ἐπιβάλωσι τὸν σεβασμὸν εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον πρὸς τὸν ἀγῶνα αὐτῶν διὰ τῶν ἀτρομήτων κατορθωμάτων· Ἡ φωνὴ τοῦ Γερμανοῦ Πατρῶν, ἣτις καθιγάσεν τὴν ἱερὰν σημαίαν καὶ συνεκάλεσεν ἅπαντα τὰ τέκνα τῆς δουλευούσης πατρίδος πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ, οἱ πόλεμοι τῶν

Σουλιωτῶν, ὁ ἡρωϊκὸς τοῦ Ἀνδρούτσου, τοῦ Καραϊσκάκη, Κολοκοτρώνη κτλ. ἐπέφερον τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ προσέδωκαν λαμπρότητα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἐνῷ δὲ ἄφ' ἐνὸς πανηγυρίζομεν τὸ χαρμόσυνον γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους, ὀφείλομεν ἐξ ἄλλου νὰ ἐκδηλώμεν τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐργάτας αὐτῆς. Βεβαίως τὸ ἑλληνικὸν Βασίλειον δὲν περικλείει νῦν ὅλα τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ δὲν στεγάζει ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὅλας τὰς χώρας αἵτινες ἐδικαιοῦντο νὰ ἀπολαύσωσι τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, τὰ δὲ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμεν ἐμάραναν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον. Ἀλλ' ἡ ἐπέτειος τὴν ὁποίαν καλεῖται αὐριον νὰ πανηγυρίσῃ πᾶς Ἕλλην, ὅπουδήποτε γῆς καὶ ἀν' εὐρίσκηται, μᾶς διδάσκει ὅτι ἔχομεν καθήκον νὰ μὴ λησμονώμεν τὴν ἐπράξαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν μετὰ τὰ ἀτελεῖ ἐκεῖνα μέσα, πῶς ἠδυνήθησαν νὰ καταβάλωσι κραταῖον δυνάστην, καὶ ὅτι ὀφείλομεν πάντοτε νὰ συνεχίζωμεν τοὺς ἀγῶνας τούτους ἐργαζόμενοι πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνεξαρτήτου βασιλείου καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀδελφῶν ἡμῶν ἵνα διατηρήσωσιν ἀκμαῖον τὸ αἶθλημα καὶ ὑπερήφανον τὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι πολλάκις κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένετο λόγος περὶ ἰδρύσεως Ἡπειρωτικοῦ κέντρου, τούτεστι γραφείου ἐν ᾧ νὰ προσέρχωνται οἱ Ἡπειρώται, νὰ γνωρίζωνται, νὰ ἀνταλλάσσωσι σκέψεις καὶ νὰ συνδέωνται οὕτω στενότερον πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν δεσμῶν τῆς ἀδελφότητος καὶ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα. Ὁ διακαὴς οὗτος πόθος, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου οὐχὶ ἄπαξ συνηγορήσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ προσωπικῶς ἐπράξαμεν ὅ,τι ἐπέτρεπον αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις καὶ ἡ θέλησις ἁλλων πατριωτῶν, ἐφάνη πρὸς στιγμὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ὅτι ἐμελλε νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀλλὰ πάλιν ἐματαιώθη πᾶσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἐνέργεια. Ἀφοῦ δὲ ἐπῆλθεν ἡ ἀποτυχία αὕτη, διελύθη καὶ ἡ ἐπὶ τινὰ ἐτη λειτουργήσασα «Φιλανθρωπικῶν Ἡπειρωτῶν Ἀδελφότης» καὶ ἐπῆλθε πλῆρες τὸ σκότος καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἐκ πολλῶν αἰτίων ἐπεβάλλετο οὐχὶ νὰ διασπῶνται αἱ Ἡπειρωτικαὶ δυνάμεις καὶ νὰ ἀπόλλυνται ἐν ἀποσυνθέσει εὐρισκόμεναί· ἀλλὰ νὰ συγκεντρῶνται καὶ νὰ ἐνισχύωνται ἐν τῇ ἐνώσει καὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινῶς πόθου καὶ ἐπιβαλλομένου καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα. Τὸ κακὸν ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ διότι δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἡπειρώτας, οἵτινες καυχώμεθα ὅτι ἔσχομεν προγόνους πολλὰς προσεγεγόνοντας εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας καὶ θυσίας· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος, νὰ ἀμελῶμεν καὶ νὰ καταλαμβάνωμεθα ἀπὸ ἀκηδίας καὶ παντελῆ ἀδιαφορίας ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν συμφερόντων. Ἀπεδείχθη ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὅτι τὰ

ἀγαθὰ, εἴτε τῶν ἀτόμων εἴτε φυλῆς τινὸς εἴτε τόπου τινός, ἀποκτῶνται κοτόπιν πολυετοῦς καὶ συνεχοῦς ἐργασίας. Δύναται ἐνίοτε καὶ ἡ πρὸς τὸν ὕψιστον μεγάλη ἐμπιστοσύνη νὰ βελτιώσῃ μερικὰ κακά, δύναται ὅμως καὶ ἡ ἐκ ταύτης καὶ ἐνεκα ταύτης προσερχομένη ἀμέλεια νὰ ἐπιφέρῃ ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἐνῷ τοῦναντίον ἡ θεία ἀρωγὴ καὶ ἡ παραλλήλως ταύτη καταβαλλομένη ἐργασία ἀγεί πάντοτε εἰς ἀσφαλὴ λιμένα καὶ ἐπιφέρει ἀποτελέσματα ὠφέλιμα δυνάμενα νὰ προλάβωσι πολλὰς συμφορὰς αἵτινες δύναται νὰ προκύψωσιν. Εὐτυχῶς ἐτέθη ἐν ἡμῖν εἰς αὐτὴν τὴν νωθρότητα καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγγείλωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὅτι **Ἡπειρωτικὸν Κέντρον** ἡ **Ἡπειρωτικὴ Ἐνωσις** καθιερώθη ἤδη καὶ ἀνεπέτασε μεγαλοπρεπῶς τὰς πύλας αὐτῆς εἰς μίαν πλευρὰν τοῦ μεγάλου θεάτρου, ἐκεῖ ὅπου ἀκριβῶς ἦσαν τὰ γραφεῖα τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς, ἵνα δεχθῇ τοὺς Ἡπειρώτας τοὺς τε ἐν Ἑλλάδι εὐρισκόμενους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς μὲν διεσπαρμένους δυνάμενους δὲ νὰ ἐπικοινωνήσωσι μετ' αὐτῆς καὶ νὰ ἐνώσωσι τοὺς πόθους τῶν καὶ τὰς δυνάμεις τῶν πρὸς ἓνα σκοπόν, πρὸς μίαν ἰδέαν. Ὁ σκοπὸς οὗτος ὁ κοινὸς ἀποβλέπει τὴν πατρίδα, τὴν προσφιλεῖ Ἡπείρον, τὴν πολυπαθὴ καὶ πολυστένακτον αὐτὴν χώραν ὑπὲρ τῆς ὁποίας δὲν ἀκούεται οὐδεμία συμπαθητικὴ φωνή, δὲν παρουτιάζεται οὐδεὶς φίλος ἢ συνηγόροι. Καὶ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου μόνον πρόκειται νὰ ἀσχοληθῇ νῦν ἡ Ἡπειρωτικὴ Ἐνωσις. Μολοντί δὲ δὲν καθωρίσθησαν εἰσέτι τὰ καθέκαστα καὶ δὲν ἐσυστηματοποιήθη ἡ λειτουργία αὐτῆς, ἵνα συγχρόνως δυνηθῶμεν περισσοτέρας λεπτομερείας νὰ ἀνακοινώσωμεν, οὐχ' ἦτον πειθόμεθα ὅτι τὸ ἔργον τῆς **Ἡπειρωτικῆς ἐνώσεως** θὰ εἶνε πάντοτε ὑγιές, σύμφωνον μετὰ τὰς περιστάσεις καὶ θὰ χωρῇ μετὰ σωφροσύνης, οὕτως ὥστε μετ' οὐ πολὺ νὰ ὑπερηφανεύωνται δικαίως οἱ ἐργαζόμενοι καὶ θυσιάζοντες ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ, νὰ συγχαίρωσι δὲ ἀλλήλους ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν θὰ διστάσωσιν ἀμέσως ἀπὸ τοῦδε νὰ παράσχωσι ἀμέριστον τὴν συνεργασίαν αὐτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τῇ 18η Φεβρουαρίου 1900.

Τὰ κατορθώματα τῶν δεκατιστῶν καὶ εἰσπρακτῶν — Τί πρέπει νὰ πράξῃ ὁ διοικητὴς πρὸς ἐκαστοὺς τῶν κατοίκων κατὰ τῆς ληστείας. — Τί καταστροφὰς προέβλεπεν τὰ ἀποσπάσματα (κουιὰδες).
Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 367 καὶ ἡμερομῖα 11 ε. μ. τοῦ ἀξ. ὡμῶν φύλλου εἶδον τὰ ἐξ Ἡπείρου δημοσιευθέντα τὰ ὁποῖα διαφοροτρόπως συντελοῦσιν εἰς τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ διαφωτίζουσι συγχρόνως καὶ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ἵνα λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ θεραπεύωσι τὰ κακὰ ἔχοντα. Ἀπορῶ ὅμως πῶς ἡ Σ. Κυβέρνησις δὲν ἔλαβε μέτρα τόσον περὶ τῶν εἰσπρακτῶν (ταξιδιάρων) ὅσον καὶ περὶ τῶν μουλτεζιμῶν (δεκατιστῶν), καὶ τοι περὶ τῶν δύο τούτων μαστίγων πολλὰς ἐδημοσιεύθησαν πλείστα ὅσα παράπονα, ἅπαντα δὲ ἡ Ἡπειρος ὑπέφερε τὰ πάνδυνα καὶ ὑποβάλλεται εἰς πλείστα ὅσα ἐξόδα ἀπὸ τοὺς ταξιδιάρους μὲν ἐν καιρῷ εἰσπράξεως, ἀπὸ τοὺς μουλτεζιμῶν δὲ εἰς διάφορα ἀδικήματα ἐν καιρῷ τοῦ θέρους εἰς τὴν σύναξιν τῶν καρπῶν διότι οὗτοι κατὴν

τησαν δεύτεροι ἀληπεσάδες· πρέπει δὲ ὁ γενικός διοικητὴς νὰ λάβῃ τ' ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς θεραπείαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων.

Περὶ ληστείας οὐδὲν ἔχω ν' ἀναφέρω ἐπὶ τοῦ παρόντος διότι ἐνεκα τοῦ χειμῶνος οὐδεμία ληστεία ἐγένετο ἐκτὸς μερικῶν ζωοκλοπῶν. Ὡς ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ ἀνοιξὶς πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ αὐστηρά μέτρα τῶσαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅσον καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν ληστείαν ἥτις κατέκλεισε πέρσι τὴν Ἡπειρὸν· πρέπει δὲ ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις νὰ συλλάβῃ καὶ τιμωρήσῃ πάντα ὅστις περιφέρει τὰς ληστείας διότι ἀρκετὰ ὑπέστη μέχρι τοῦδε ἡ Ἡπειρος ἐκ τῆς ληστείας καὶ τοῦ πολέμου. Ἡ δὲ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦδε σύντομα μέτρα πρὸς ἐμπόδισιν τῆς τυχόν ἐμφανισθισομένης ληστείας, διότι μετὰ τὰς Κοσιὰδες ἀπεδείχθη πλέον ὅτι οὐδὲν καλὸν γίνεται κατὰ ληστείας ἀπ' ἐναντίας αὐτῶν ζημιώνοντα τὰ χωρία υποβάλλουσαι αὐτὰ εἰς πλείστα ἀδικα ἐξοδα τὰ ὅποια πολλαπλασιάζουσι τὴν πέναν καὶ τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὅποια ἐσχάτως περιήλθεν ἡ Ἡπειρος. Θὰ ἐπείσθῃ δὲ καὶ ὁ Γεν. Διοικητὴς ὅτι αἱ Κοσιὰδες οὐδὲν ὄφελος ἔφερον ἐν καιρῷ καταδιώξεως τῆς ληστείας διότι ἀντὶ αὐτῶν νὰ καταδιώξουν τοὺς ληστές περιήρχοντο τὰ χωρία τρώγουσαι καὶ πίνουσαι καὶ ὅταν ἀναχωροῦσι ἡ Κοσιὰδα ἀπὸ τὰ χωρία, τότε εἰσέρχοντο ἡ ληστεία καὶ ἀπετελείωτο τὸ ἀπὸ τούτων πρῶτον. Ὡς ὁφείλωμεν ἤθελον εἰσεῖν, εἰς τὸν τόπον τῆς Κοσιᾶδος νὰ ἐξαποστείλῃ ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ 2—3 ὀπλοφόρους εἰς κάθε χωρίον πρὸς φύλαξιν καὶ τότε οὐδέποτε ἤθελε συμβῇ ληστεία· ἐὰν πάλιν ἡ Κυβέρνησις ἀδυνατῇ νὰ πράξῃ τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον, τότε ἂς προβῇ εἰς ἄλλον μέτρον δηλαδὴ νὰ υποχρεώσῃ ὅλας τὰς Κοινότητας ὅπως ἐκάστη Κοινότης ἔχῃ ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς φύλακας ἐν τοῦ χωρίου αὐτῆς πρὸς φύλαξιν αὐτῆς· ὡς ἔχουσι (δραγάτες) οὕτω πρέπει νὰ ἔχουσι καὶ φύλακας διὰ τὴν φύλαξιν ἀπὸ πάσης ληστείας, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ Αὐτ. Κυβέρνησις δὲν ἤθελε συστήσῃ τοῦτο, πρέπει αὐτὰι Κοινότητες νὰ φροντίσωσιν διὰ τὴν ἐαυτῶν φύλαξιν ὅπως κρινώσιν σκοπιμώτερον διότι ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὅτιν τὰ ἐξοδα ὅσα γίνονται ἀπὸ τὰς κοσιὰδας εἰς κάθε κοινότητα πολὺ ὀλιγώτερα ἐξοδα ἤθελε γίνῃ ἐὰν ἐκάστη Κοινότης ἔχῃ πρὸς φύλαξιν ἰδίους αὐτῆς φύλακας, καὶ πρέπει νὰ λάβουν μέτρα ἀπὸ τοῦδε, καὶ νὰ μὴ περιμένουν νὰ πᾶθουν ἀπὸ ἐπαθῆς τὸ Διασκοβέντσα, Δόλιανη, Δραχάρι, Σιωπικὴ καὶ ἄλλα χωρία. Οὕτω ὅμως καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε πράξῃ κακῶς ἐὰν ἤθελε δώσῃ ἀπὸ δύο ὅπλα ὀπισθογεμῆς εἰς κάθε χωρίον πρὸς φύλαξιν αὐτῶν, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι οὐδὲν χωρίον ἔχει ὅπλον διὰ τὴν ἐαυτοῦ ὑπεράσπισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐν καιρῷ ληστείας οἱ ἄνθρωποι μένουν μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας μὴ ἔχοντες οὐδὲν ὅπλον νὰ ὑπερασπισθῶν τὴν ζωὴν καὶ περιουσίαν αὐτῶν. Πρέπει ν' ἀσχοληθῇ ἡ Σεβ. Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦδε καὶ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀσφάλειαν διότι ἐὰν δὲν ληφθῇ καὶ φέτος φροντίς διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ τόπου, πολλὰ οἰκογενεῖα θὰ ἀναγκασθῶσι νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

3 Μαρτίου 1900.

Ἡ ἐκλογὴ Δημάρχου.—Πῶς θὰ φιλῇ τὸ Ζα γόριον.—Ἡ διαθήκη Καλῆς Μανόσης.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημητρίου Μπότα ὡς δημάρχου δὲν ἐπεκυρώθη εἰσέτι ὑπὸ τοῦ βαλῆ Ἰωαννίνων, καθ' ὅδε ἐμάχοντο οὐτε καὶ θὰ ἐπικυρωθῇ διότι ὁ Παῖς θέλει δῶκε νέα πρόσωπα ἐφέτος δημάρχους καὶ ἀξάδες. Τὰ καθήκοντα τοῦ χριστιανοῦ δημάρχου εἰς τὸ Μέτσοβον εἶνε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν Καϊμακλῆν,

Κατὴν, Μπίμπασην, Μαλμουδῆρην, Γιουμουροκ-τσην καὶ τελευταῖον κιατῆρην δωρεὰν θεσσαλικά καπνὰ, διότι ὁ καπνὸς τοῦ τουρκικοῦ μονοπωλίου τοὺς πνίγει τοὺς ἀπεντάδες, νὰ πληρύνῃ ἀδρὸν μισθὸν εἰς τοὺς γραμματεῖς τοῦ νὰ υπογράψῃ καὶ Κυριακὴν καὶ ἐν γένει πολλὰ δὲν περιεχόμενον δὲν γνωρίζει, νὰ πιάσῃ ἄλλα ἀγγαρεύα, νὰ διανέμῃ τὸν νιζάμηδες εἰς καταλύματα νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς τούρκους κατὰ Παρασκευὴν καὶ νὰ δέχεται αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κατὰ Κυριακὴν καὶ ἐν γένει πολλὰ ἄλλα τιμητικὰ καθήκοντα ἔχει ἐνταῦθα κανεὶς ὡς δημάρχος, ἅπερ ὡς εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπω.

Οἱ Ζαχοριῖοι εἶχον παραπονεθῇ εἰς τὰς Ἀρχὰς ὅτι ὑποφέρουν ἀπὸ τὰς κοσιὰδας ὅσας μεταβαίνουν εἰς τὰ χωρία πρὸς καταδιώξιν τῶν ληστῶν· εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν παραπόνων τῶν τούτων ἐλήφθη ἐφέτος τὸ μέτρον διὰ κυβερνητικῆς ἀδείας κάθε χωρίου νὰ διαρίσθῃ ὀπλοφόρους διὰ τὴν καταδιώξιν τῶν ληστῶν χριστιανῶν καὶ οὕτως ἐφέτος μὲ τὴν ἐλευσίαν τῆς ἀνοίξεως θὰ μεταβληθῇ ἡ Ἡπειρος ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν εἰς Πάτρα καὶ Καρπενήσι καὶ μιστὴ Ἀλῶνα. Ἀρ' οὐ μέχρι τοῦδε μὲν ἐν τάγμα τουρκικοῦ στρατοῦ δὲν ἐτολμῶμεν νὰ ἐξμυτίσωμεν πέντε λεπτά μακρὰν τοῦ Μετσόβου, ἀμ' πᾶς εἰς τὸ ἐξῆς ὅπου πέντε ἢ δέκα ἄνθρωποι καὶ εἶνε ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν· ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς.

Τῶν παυθέντων μουχτάδων οἱ σέρκοι ἤρχισαν νὰ λεπτύνονται καὶ ἰδίως τοῦ Γεωργίου Πέτρα οὕτως ὅχι μόνον ὁ σέρκος τοῦ ἐλεπτύνει ἀλλ' ὑποφέρει ὁ ἀτυχὴς καὶ ἀπὸ τὸν στήμαχον, εἶχε συνηθίσῃ ἐπὶ μίαν δεκάπενταετίαν εἰς τὸ ραχτὶ καὶ τώρα καὶ ἔχει ἄσχημα διότι εἰσέψαν πλέον οἱ μεζέδες καὶ τὰ ἐπακόλουθα.

Ἡ Καλὴ χήρα Γεωργίου Μανούση διὰ διαθήκης κατέλειπε ἅπασαν τὴν κινήτην καὶ ἀκινήτην αὐτῆς περιουσίαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Μονὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, καὶ τὴν γυναικὴ τοῦ πατρὸς πρὸ τοῦ θανάτου τῆς. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς ὅμως ἀνακαλύπτεται ὅτι εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου μόνον τὴν κινήτην περιουσίαν τῆς κατέλειπε τὴν δ' ἀκινήτην ἀφῆκε εἰς τὴν κοινότητα Μετσόβου. Φαίνεται ὁ συντάξας τὴν διαθήκην νὰ τὴν ἠγάτησεν ὡς ἀγράμματον καὶ ἐνεκα τούτου ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀγίου Νικολάου Δορθότος Μασιάκος δὲν ἤθελες νὰ υπογράψῃ ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν κινήτων παρὰ τῶν ἐφόρων τῆς κοινότητος, Ἐπὶ τῇ ἀρνήσει τοῦ δὲ ταύτης θυμωθεὶς ὁ ἐξαρχὸς ἀπέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς μονῆς, παύσας συγχρόνως αὐτὸν ἀπὸ ἡγούμενον, εἰς τὴν θέσιν τοῦ δὲ ἔφερον ἄλλον καλὴν γῆρον ἀπὸ τὴν μονὴν τῆς Παναγίας Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅστις καὶ ὑπέγραψεν ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῆς ρηθείσης κινήτης περιουσίας, ἀναγνωρίσας συγχρόνως καὶ τὸ ἔγκυρον τῆς διαθήκης. Ἡ οἰκία τῆς μακαρίτιδος κεῖται εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τοῦ Μετσόβου καὶ ἐνεκα τούτου οἱ ἐν τοῖς πράγμασι σκέπτονται νὰ τὴν μεταβάλωσιν εἰς Ἀδερῶφειον Φαρμακεῖον, διότι σήμερον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὸ Γερωντοκομεῖον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ

Τὰ προνίμια Χειμάρρας.—Ἐρευνα εἰς Φιλιάτες.—Τὸ Ἀλθατικὸν κομητῶν καὶ οἱ Ἀλθατοί.

Ἀφ' ἧς τιμῆς ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος νυδὸν καὶ διατάξῃ τοῦ νὰ πᾶσιν αἱ ἐπιτόμιοι Ἀρχαὶ ἐνοχλοῦσαι τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν διὰ τὸ ζήτημα τῶν προνομίων διατάξας συνάμα νὰ μὴ παραβιασθῶσιν, ἐπῶσαν πράγματι αἱ φυλακίσεις καὶ οἱ διωγμοὶ οὗχ ἡτονόμως ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ Καϊμακαμλικοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ ἡ διαταγὴ τῆς καταγραφῆς τῶν κτημάτων ἐν Ἡλείῳ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Καϊμακλῆν νὰ προσποιηθῇ ἄγνοαν τῆς διαταγῆς τοῦ Βασιλέως, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν μύγα ζύγην, ἀπειλῶν ὅτι θ' ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τοῦ Ἀυτοκράτορος !!! Ἀλλ' εὐτυχῶς αἱ ἀπειλαὶ

τοῦ δὲν πιάνουν τόπον, καθ' ὅσον διετάχθη μᾶς ἀφήσῃ ἀνενοχλήτους.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ χωριὸν Φιλιάτες τῆς Τσαμουριάς μετέβη μεγάλον στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα καὶ προέβη εἰς ἐρευνὰς κατὰπείσεις, καθ' ὅσον κατήγγειλαν οἱ καὶ κενύοντες τὰς Τουρκικὰς Ἀρχὰς διὰ νὰ ἐξμυτίσωσι τίς εἶδε ποῖα προσωπικὰ τὸν συμπεριέλαβεν εἰς τὸ χωρίον κρύπτεται μεγάλη ποσότης πολεμοφοδίων καὶ ὅπλων. Εἶνε νὰ γένη κανεὶς μὲ τὸν εὐπιστὴν τῶν Ἀρχῶν, ἥτις γίνεταί αἰτία καταπίεσεως τῶν κατοίκων.

Τὸ Ἀλθατικὸν κομητῶν ἐρριξε τὰ ἔκτακτα τοῦ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ εἰς τὴν τὴν Λαμψουριά. Εὐτυχῶς Χριστιανὸι καὶ Ὀθωμανοὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν συνείδησιν.

Εἶνε ἀλήθες ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ τῆς Ἀνατολῆς ἀείποτε ἐχθροῦνται τοὺς ὁμοεθνοφίλους τοῦ ὁμοφίλου· μας ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς ἀρκαλῶς καὶ τοῦτο καθ' ὅσον δὲν ἔχουσιν διὰ τὴν θρησκείας νὰ τοὺς κάμουν νὰ καταδιώξιν τὸν ἐθνισμὸν τῶν ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ, ἐκ τῶν τελευταίων ὅμως γεγονότων τὸ μῖσος πᾶσι καὶ ὅσον οἱ ἐξ Ἀνατολῆς Ὀθωμανοὶ γνωρίζουσι ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν τελευταῖον πῦλον ἀνεπαρέκτα τῶν Ἀλπαίων ἐν Ἡλείῳ ἔπαιε ἕλκεα ἀνδρείας ἀλλ' ἀδυναμία προκίβεται ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν αἰσθημάτων.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

20 Μαρτίου 1900

Ἡ κατεδάφις τοῦ Τζαμίου.—Ὁ τούρκος πρίγκις καὶ ἡ διαγωγή αὐτοῦ.—Τὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἐργατικὴν.

Ὁ ἐνταῦθα Νομομηχανικός ἐκήρυξε ἐτοιμὰς πολλὰς οἰκίας ὡς καὶ τὸ τζαμίον, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῇ πρὸ τοῦ φρουρίου τῆς πόλεως κειμένη πλατείᾳ. Τούτου ἐνεκεν ὁ Νομάρχης ἀνέφερε τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. νομομηχανικοῦ εἰς τὸν Πρόξενον ζητῶν ἡ τὴν κατεδάφισιν ἡ τὴν ἐπισκευὴν χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ὁ Πρόξενος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομομηχανικοῦ ἀνέφερε εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Τουρκικὴν πρεσβείαν, ἥτις δέταξεν, ἵνα καταδαφισθῇ. Ὅθεν ὁ κ. πρόξενος ἐξέθεσεν εἰς πλειοψηφίαν τὸ ὕμνην τοῦ εἰρημένου Τζαμίου, διατάξας τὴν κατεδάφισιν, ἥτις πράγματι ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Καὶ τοι ὅμως ὁ κ. Πρόξενος διέταξε τὴν κατεδάφισιν, ἐχολώθησαν εἰς τούτου καὶ ἤρξατο ἀμέσως ἀντεκδικήσεως, ἐνοχλῶντες τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαβατηρίων τῶν τῶν ὑψηλῶν καὶ δὲ τῶν πτωχῶν ἐργατῶν, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν μεγίστῃ ἀντικεινότητι. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Προξένου ἀντικεινεται εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ τὰ συμπεριέλαβεν ἐπικρατέως, ἥν ἐκπροσωπεῖ. Τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ Προξένου ὁ κ. Νομάρχης ἀνέφερε εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ὅπερ ἐπέλεξε τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέρῳ κ. Μαυροκορδάτῳ. ἵνα κάμῃ τὰ δεῖοντα ἐπὶ τούτῳ παραστάσεις εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν. Ὁ ἐν λόγῳ Πρόξενος ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τοῦ εἰδείξε διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ καθήκοντά του. Πρὸς πάντας φέρεται καταπραϊνῶς, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν οὐτε τὸν κ. Νομάρχην, οὐτε τὸν κ. Δημάρχον οὐτε τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους ἀρχάς. Ὅθεν παρακαλεῖται θερμῶς ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, ὅπως περιορίσῃ αὐτὸν εἰς τὰ καθήκοντά του, διατάσσον τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαβατηρίων, καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι καλλητέραν διαγωγὴν του, καθ' ὅσον ἄλλως φόβος ἐπικεῖται μήπως ὁ λαὸς ἐξαγριωθῇ ἐνεκα τῆς ἀσυμβιβάστου ταύτης διαγωγῆς τοῦ κ. Προξένου πρὸς τὴν ἀπονεικνόμενον κινήσιν, ὅπερ νομίζομεν, ὅτι ἀντίκειται εἰς τὰ συμπεριέλαβεν δύο γειτόνων κρατῶν. Ἐὰν ὁ κ. Πρόξενος δὲν ἐπέθυμει τὴν καταδάφισιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ τεμένους, ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ οὐχὶ νὰ καταπίπτῃ τῆς ἀξίας τοῦ καταφεύγοντος οὐτιδανὰ μέσα. Ἐχομεν πεποιθῆσιν εἰς τὴν σύνεσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σουλτάνου, ὅτι θέλει φέρε εἰς συναισθησὶν τῇ θέσει τοῦ αὐτοῦ τε ὡς καὶ πολλοὺς ἄλλους ὁμοίους του, οἵτινες δυστυχῶς διὰ τῆς διαγωγῆς

τῶν παρέχουσι περισπασμοὺς τῇ γείτονι Ἑπικρατεῖ ἀντὶ ν' ἀπαλάσσωσιν αὐτὴν, τῶν τοιούτων ἐνοχλήσεων.

ΒΟΥΛΗ

Ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ κωρύσεως περὶ κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Διμερλῆ καὶ τῶν ὁθωμανικῶν συνόρων. Αἱ ἐργασίαι θ' ἀρχίσουν μετὰ δύο μῆνας, τὰ δὲ τμήματα θὰ παραχωρηθῶν ὡς ἐξῆς: Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λεβαδείας καὶ ἐντὸς τεσσάρων ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Διμερλῆ ἱκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνωτέρα βία, ὅποτε δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως θὰ παρατείνεται ἡ προβλεπόμενη. Ἐπὶ τοῦ τμήματος Πειραιῶς—Χαλκίδος—Λεβαδείας, θὰ κυκλοφορῇ δευτέρα τακτικὴ καθ' ἡμέραν ἀμαρτωστοῖα καθ' ἐκάστην διέκδοσιν. Μετὰ 25 ἐτὶ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ ὁλόκληρον τὴν παραχώρησιν τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐὰν ἀπορρίψῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκτελέσῃ τὴν γραμμὴν ἐκτείνῃ μὲν τοῦ Διμερλῆ μέχρι Λαρίσης, ἡ ἐταίρια ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ αὐτὴν ἐντὶ 3,650,000 φράκων χρ. ἐκτείνῃ δὲ τῆς Λαρίσης μέχρι τῶν ὁθωμανικῶν συνόρων ἐντὶ 4,888,000 φρ. χρ. Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐργῶν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Διμερλῆ σιδηροδρόμου, τὸ Κράτος θέλει ἐκδώσει 87,500 ὁμολογίας ἐκ φράκων 500, ἐπὶ τόκῳ 4 ο/ο ἐτησίως ἐξοφλητέας ἐντὸς 98 ἐτῶν, πληρωμένους εἰς χρυσὸν καθ' ἡμέραν τῶν τοκομεριδίων, καὶ τῶν χρεωλυτικῶν ἐξοφλουμένων ὁμολογιῶν. Τὸ δάκτυλον θέλει δημοσιεῖται «Δάνειον τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων».

Ὁ κ. Συνοδικὸς ἐπερωτᾷ εἰς τί ἀπέβησαν αἱ διαταχθεῖσαι ἀνακρίσεις διὰ τὰς καταχρήσεις ἐν τοῖς λιμεναρχείοις. Ὁ κ. Βουδούρης ἀπαντᾷ, ὅτι, συνεπεία τῶν ἀνακρίσεων αἰτίνας ἐνηργήθησαν ἐν τῷ λιμεναρχείῳ Πειραιῶς, συνεληφθήσαν τρεῖς οικονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ὡς ἐνοχοί. Εἰς τὸ λιμεναρχεῖον Κερκύρας ἀπεδείχθη ἐνοχὸς σημαντικῆς καταχρήσεως ὁ ἐκεῖ ἐργαζόμενος ὑπολογιστὴς Παραμυθιώτης. Κατὰ τὴν γίνωμην τῶν ἐνεργητῶν τῶν ἀνακρίσεων, εἰς τὸ λιμεναρχεῖον Κερκύρας ἔχουν γίνεαι καταχρήσεις ὑπὲρ τὰς 80,000 ὀρχ. Ἡ καταχρῆσις αὕτη χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1890. Ἐξήτασε τίνες ἐπιθεωρηταὶ ἐξέτελεσαν ἐπιθεωρήσεις εἰς τὸ λιμεναρχεῖον Κερκύρας, κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃ ἐγένοντο αἱ καταχρήσεις, ὅπως διατάξῃ τὴν σύλληψιν αὐτῶν. Δυστυχῶς ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τὸν ἐπιληροφόρησεν, ὅτι οὐδεὶς ποτὲ ἐπιθεωρητῆς ἀπεστάλῃ πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ λιμεναρχεῖου Κερκύρας.

Ὁ κ. Δραγοῦνης ἐξακολουθῶν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ λέγει, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου καὶ ἐντεύθεν ἐδημιουργήθη νέα οικονομικὴ ἐποχὴ διὰ τὸν τόπον. Ὁ ἐξέταζων δὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1900 δὲν εἶχε ἄλλο τι νὰ πράξῃ ἢ νὰ συγκρίνῃ αὐτὸν μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1898. Ἀπαρνήτως ἀπ' αὐτοῦ τῆς ἐποχῆς πρέπει ν' ἀρχίσῃ πᾶσα ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἡμῶν. Κατόπιν ἐξετάζει ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἐσοδα καὶ ἐξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1898, καὶ παραβάλλει ἐκαστον τῶν κερφαίων αὐτοῦ πρὸς τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1900. Δὲν ἐββαδίσθησαν τινὰ τῶν προϋπολογισθέντων ἐσόδων κατὰ τὸ 1898, διότι ἡ Θεσσαλία δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἀπηλλομάχη τὴν καταβολὴν τῶν ἀναλογούντων αὐτῇ φόρων. Εἰσέρχεται ἀκολουθῶς εἰς τὴν ἐξέτασιν τὸν ἐσόδων τοῦ 1900, τὰ ὅποια λέγει ὅτι δὲν ἀνέρχονται πλέον τῶν 108,600,000 καὶ οὐχὶ εἰς 112 ἐκατομμύρια. ὡς τὰ ὑπολογίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁνομάζει δὲ τὰ διάφορα κενδύλια τῶν ἐσόδων καὶ λέγει, ὅτι εἰς ἀντικεινὸν τοῦ ἐν λόγῳ ποσῷ δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀνέλθουν τὰ ἐσοδα τοῦ Κράτους. Ἐξετάζει εἰς τὰ ἐξοδα καὶ ἀπορρίνεται ὅτι ταῦτα δὲν εἶ-

δυνατὸν νὰ υπερβῶσι τὰ 63,851,000, ὅπως ἀπεφάνθη καὶ αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐλέγχου, ἐκτὸς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους, αἵτινες ἀεὶ 40 καὶ πλέον ἐκατομμύρια. Ὁ προϋπολογισμὸς συνεπὶς θὰ παρουσιάσῃ ἑλλειμμα, καὶ διὰ τὸ ἑλλειμμα τοῦτο αἱ ἐγγυηθείσαι ἐπὶ τῶν οικονομικῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεις οὐδεμίαν θέλουν ὑπέχει εὐθύνην, ἀλλὰ θὰ εἰπωσιν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ἡμεῖς οἱ δημιουργήσαντες τὸ ἑλλειμμα ἄνευ ἀποχωρήσεως λόγου ὅς ἐξευρώμεν καὶ τὰ μέσα νὰ καλύψωμεν αὐτόν.

Ἀφοῦ δὲ ἡγόρευσαν καὶ ἄλλοι βουλευταὶ ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1900 ὡς εἶχεν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὅλα τὰ ἀπὸ προχθὲς τηλεγραφήματα ἐπιβεβαιῶν μεθ' ὧν τῶν λεπτομερειῶν τὴν καταστροφὴν τοῦ συνταγματῆρος, τοῦ διοικουμένου ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Μπραδουρῶ. Οἱ Ἀγγλοὶ ἄρχικαν εἰς χεῖρας τῶν Μπέρς 9 τηλεβόλα, καὶ οὐχὶ 6, ὡς ἀνέφερε τὸ πρῶτον τηλεγράφημα τῆς γῆς, 200 βαγόνια (:) πλήρη πολεμοφοδίων καὶ προμήλων, καὶ σημαντικὸν ἀριθμὸν αἰχμαλώτων, μὴ ἐξακριβωθέντα εἰσέτι, ἀλλ' ὑπερβαίνοντα τοὺς ἐξακόσιους. Ἐκατόν πενήντη καὶ Ἀγγλοὶ ἐμείναν νεκροὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Μετὰ τὴν μάχην οἱ Μπέρς κατέλαβον τὰς δεξιομένας τοῦ ὕδατος, ἐξ ὧν ὑδρεύεται ἡ Μπλεμυροπόλιν.

Τέλος πάντων ἐξηκριβώθη, ὅτι ὁ Γαλὺ Ὀσμὰν πασάς, ὁ νικητὴς τῆς Πλεύνας, δὲν ἀπέθανεν. Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μουρῶδιν βέης δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας δηλοῖ, ὅτι ὁ ἐνδοξὸς αὐτοῦ πατήρ, ἀσθενήσας βαρύνως, ἀνέροισεν ἤδη. Ἡ σύγκυρις προήλθεν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἄλλος Ὀσμὰν στρατηγὸς ἀπέθανεν. Ὅστες εἰς μάχην ὅλοι αἱ νεκρολογίαι, τ' ἄσχημα καὶ αἱ εἰκόνας.

Ὁ βερολίνος «Εγγχώρις Ἀγγελιοφόρος» ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος θ' ἀσπαθῇ τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐὰν πραγματοποιηθῇ ὁ γάμος αὐτοῦ μετὰ τῆς Ρωσίδος Μεγάλης Δουκίσσης. Ὁ Ἡγεμὼν ὡς ἀντικεινὸν τοῦ σχεδίου τούτου ἔχει τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Βουλγαρίας εἰς ἀνεξαρτήτων βασιλείαν.

Νέας δωρεὰς ὁμογενῶν ἐν Κων/πόλει εἰς ἐθνικὰ φιλανθρωπικά κατεστήματα ἀγγέλλουν τὰ βυζαντινὰ φύλλα. Ὁ κ. Ἰωάννης Σαραφίδης πρὸς τῆς τετρακισχιλίας λίρας εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Πέραν, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ κ. Περ. Σαραφίδης ἄλλας τετρακισχιλίας λίρας πρὸς τὴν κεντρικὴν ἀφορμὴν τῶν ἐθνικῶν φιλανθρωπικῶν κατεστημάτων.

Εἰς τὴν «Ἐπίσημον Ἐφημερίδα» τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐδημοσιεύθησαν αἱ διορισμοὶ τῶν δημάρχων ὅλης τῆς νήσου. Δημάρχος Χανίων ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε τοσούτου κ. Ἀρ. Κρίστης διωρίσθη ὁ Ὀθωμανὸς Μεγμὺτ βέης Κασιμαζάδες. Εἰς τινὰς μόνον δήμους αἱ διορισμοὶ δὲν ἐγένοντο ἀκόμη ἐνεκα προσκομμάτων τινῶν, τὰ ὅποια ἐλπίζεται νὰ ἐξομαλυνθῶσι ταχέως καὶ οὕτω ἡ διοίκησις πλεον ἀποκαθίσταται καὶ ἐξομαλυνεταί τὸ ζήτημα ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆ

στορίας των προνομίων του γραικικού έθνους από της άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως, μετ' ένδιαφερουσών απόψεων προς την ψυχολογίαν του όθωμανικού έθνους. Ο όμιλητής ανέλυσε άριστα τόν θεοκρατικόν χαρακτήρα του μουσουλμανικού κράτους, εξέγησε τους λόγους, τους παρακινήσαντας τόν κατακτητήν νά σεβασθῇ τά δικαιώματα των δουλωθέντων εἰς αὐτόν, ανέλυσε τὰ προνόμια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εξέγησε δὲ καί τὰ ἰδεώδη, ὑπὸ των οποίων ἄγονται σήμερον οἱ Νεότουρκοι. Τὴν όμιλίαν αὐτοῦ, τῆς οποίας θά συνεχίσῃ ἄλλην ἡμέραν, όμιλῶν περὶ των περιπετειῶν των προνομίων ἀπὸ τοῦ Ἰωακείμ τοῦ Γ' καί ἐντεῦθεν, ἐπέρανεν ὁ κ. Μελάς δι' εὐγλώττου ἀποστροφῆς περὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ζωηρῶς χειροκροτηθείσης. «Αὐτῇ, εἶπεν, ὑπῆρξεν ὁ ἐν ἡμέραις συμφορῶν καί πένθους φύλαξ ἄγγελος· αὐτῇ ὑπῆρξεν ὁ παραστάτης καί ὁ βοηθός· ἐξ αὐτῆς ἠρύσθημεν τὰς ἐλπίδας· ἐξ αὐτῆς ἐπορίσθημεν τὴν δύναμιν τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως. Ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν δέον νά εἶνε αἰδιος, μία μορφή τῆς εὐγνωμοσύνης δ' εἶνε καί ἡ πλήρης καί σαφὴς γνῶσις των μεγάλων ζητημάτων, των ἀφορώντων αὐτήν». Ο κ. Μελάς εἶπεν ἀκόμη ὀρθῶς, ὅτι τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ κεῖται εἰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ φοβεροῦ ἀγῶνος, τοῦ διεξαγομένου ἐν Ἀνατολῇ, τὸ ἔθνος ὀφείλει νά καταβάλῃ πᾶσας τὰς ἡθικάς αὐτοῦ δυνάμεις, ὅπως δυνηθῇ νά κατισχύσῃ των ἀντιζήλων λαῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ ἐν Πιτεστίῳ τῆς Ρουμανίας καί περίξ παρεπιδημῶντες ἠπειρώται, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ν. Κοντογιάννη καί τῇ ἀκνῳ συμπράξει τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Ἀθ. Γλαβᾶ ἱδρυσάν Ἑλληνικὸν ἀγαθοεργὸν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ «Νεομάρτυς Γεώργιος» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ρέκτου παντὸς ἀγαθοῦ καί ἀκραίφνου ἡμῶν πατριῶτου ἱατροῦ κ. Στεργίου Βέκη, ἀντιπροέδρου ἐκλεγέντος τοῦ κ. Κοντογιάννη, ταμῆα τοῦ κ. Ἀθ. Γλαβᾶ καί συμβούλων των κ. κ. Ν. Καραμήτρου, Χρ. Βαζζόκα, Γεωργ. Στεφάνου καί Μάρκου Κωνσταντίνου καί γραμματέως τοῦ κ. Θωμᾶ Γ. Κοντογιάννη. Ἐν μίᾳ δὲ καί τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐνεγράφησαν 50 μέλη αὐτοῦ· ἐσμὲν δὲ βέβαιοι, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θά φθάσωσιν εἰς τὸν στρογγύλον ἀριθμὸν των διακοσίων στηριζόμενοι εἰς τὸν πατριωτισμὸν καί τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα των παρεπιδημούντων αὐτοῖσι εὐπρόων οἰκογενειῶν καί διὰ πάντες θά τείνωσι χεῖρα γενναίαν, ἀσμένως συνδράμοντες τὸ ἱερὸν τοῦτο ἱδρυμα, τὸ ὁποῖον πολλὰχῶς δύναται νά ὠφελήσῃ τοὺς ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἠπειρώτας καί αὐτὴν ἔτι τὴν ἠπειρόν. Διὰ τοῦτο εὐχόμεθα ὅπως ἅπαντες συντρέξωσιν εἰς τὸν εὐγενῆ σκοπὸν τοῦ σωματείου καί συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδριον ὁ κ. Στέφανος Ἀριστ. Παναζής, εἰς Κιπέσσοβον ὁ κ. Ἀπόστολος Βουγάς, εἰς Κων(πολιν) ὁ ἐκ Βερατίου κ. Δημήτριος Καρχίνης τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς, εἰς Κάτω Σουδενά ὁ κ. Θεοφάνης Μπέτσας, Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Ἀλέξιος Δούλης μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δημητρίου Δούλη καί ἀνεχώρησεν εἰς Βίτσαν, ἐκ Σερβίας ὁ κ. Ἀθανάσιος Ζηκόπουλος καί ἀνεχώρησεν εἰς Πάπιγκον, ἐκ Μπάγιας ὁ κ. Δημήτριος Βαζαβάνης καί ἀνεχώρησε διὰ Κοήτην καί ὁ κ. Γεώργιος Βελέντζας καί ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Σερβίας οἱ ἐκ Τσερβαρίου ἀδελφοὶ κ. Γεώργιος καί Σταῦρος Βαζάκας· ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρτσίσταϊ ὁ κ. Μιχαὴλ Βότσης φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

— Ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Εὐαγγελισμὸς» ὅπου ἐνοσηλεύετο ἀπεβίωσε προχθὲς ὁ ἐκ Μετσόβου Στέργιος Τριανταφύλλου Κόρκας.

— Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας μεταβαίνων εἰς Ἀρταν ὁ κ. Ἰω. Χατζής, ἐξ Ἀρτης δὲ ὁ ἱερομόναχος Ἰωσήφ Κασίμης, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ δικηγόρος κ. Τζαβέλος καί ἐκ Κερκύρας ὁ κ. Τζέτζος δικηγόρος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Τ. Χανία.—Ι. Τζ. Ἰσμαήλ.—Β. Ν. Σ. Μίρια.—Γκ. Ἀσουάν.—Δ. Χρ. Κ. Βουκουρέστιον.—Μ. Ν. Βωλον.—Ἀθ. Κ. Πόρτ-Σαϊδ.—Θ. Βελ. Ἀλφὸρ (Γαλλίας).—Π. Β. Βερολίνιον.—Γ. Κ. Λεβαδείαν. Ἐλήφθησαν ἐπιστολαὶ ὑμῶν καί συνδρομαὶ καί σὰς εὐχαριστοῦμεν.—Γ. Παντοπῶλη. Πολλὸ μᾶς ἐλθμονήσατε Ὡ. Πάτρας. Ἐλάθομεν ἐπιστολήν σας καί σκεπτόμεθα περὶ τοῦ πρακτέου.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὅδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καθιερωτὴς ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτή. Τιμαὶ ἀκαταγώνισται εἶνε τὰ μόνα συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖο.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ. φύλλου)

ὑπὸ Π. Καρολίδου

Τὰ οἰκονομικά τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ἐξετασθῶσι διττῶς: Α'. ὡς πρὸς τὰς προσόδους τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὸ ἐπίσημον Πατριαρχικὸν Ταμεῖον καί δαπανωμένας εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Πατριαρχείου καί παντὸς τοῦ κοινού τοῦ Ἀγίου Τάφου, ἥτοι εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου (τοῦ Πατριάρχου μὴ ἔχοντος ἰδίαν περιουσίαν), τοῦ Πατριάρχου δηλονότι καί των ἐν τῇ ἀμέσῳ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ διατελούντων κληρικῶν (ἀρχidiaκόνου, δευτερεύοντος) καί τῆς λοιπῆς πατριαρχικῆς ὑπηρεσίας· εἰς μισθοδοσίαν των ἀρχιερέων καί των λοιπῶν κληρικῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καί πάντων των καθόλου των ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς διακονούντων κληρικῶν καί λαϊκῶν· εἰς συντήρησιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἱερουσαλήμ. Τὸ Πατριαρχικὸν ταμεῖον ἐπιβαρύνουσι πρὸς τούτοις καί αἱ ὑπὲρ των ἰθαγενῶν ὀρθοδόξων ἐν πάσῃ τῇ Παλαιστίνῃ, καί ἰδίως ἐν Ἱερουσαλήμ, γενόμεναι δαπάναι, Β'. ὡς πρὸς τὰς προσόδους, τὰς προσφερομένας ὑπὸ των εὐσεβῶν εἰς τὰ διάφορα ἱερὰ προσκυνηματα καί ἰδίως εἰς τὸν πανάγιον καί ζωοδόχον τάφον τοῦ Σωτῆρος καί τὰς χρηματικὰς δωρεὰς καί προσόδους, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὰ ἰδιαίτερα ταμεῖα των ἰδιαίτερων ἀγιοταφικῶν Ἀδελφῶν.

Α'. Σπουδαῖον μέρος των προσόδων τοῦ κοινού τοῦ Ἀγίου Τάφου ἥτοι τοῦ πατριαρχικοῦ ταμεῖου προέρχεται ἐκ των ἐν Ρωσίᾳ κτημάτων τοῦ Ἀγίου Τάφου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνερχόμενον εἰς 19—20 χιλιάδας πορίπου λιρῶν ὀθωμανικῶν ἀποτελεῖ τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ προϋπολογισμοῦ των δαπανῶν τοῦ κοινού τοῦ Ἀγίου Τάφου τοῦ ἀνερχομένου εἰς 40 χιλ. περίπου λίρ. ὀθωμαν. Τὸ λοιπὸν ἡμισυ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου καλύπτεται ἐκ των εἰσοδημάτων των κτημάτων τοῦ Ἀγίου Τάφου των εὐρισκομένων ἐν Ἱερουσαλήμ καί Παλαιστίνῃ καί ἐν τῇ λοιπῇ Τουρκίᾳ, ἐν ἐλαχίστῳ δὲ τινι μέτρῳ καί ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ. Ἀλλὰ τὰ εἰσοδήματα ταῦτα δὲν καλύπτουσι πάντοτε τὸν ὅλον προϋπολογισμόν των δαπανῶν καί διὰ τοῦτο μένουσι πολλάκις καί ἐλλείμματα μικρὰ ἢ μεγάλα τὰ ὁποῖα ἐξογκούμενα κατὰ μικρὸν ὑποχρεοῦσι τὸ πατριαρχικὸν Ταμεῖον νά συνάπτῃ δάνεια, ὧν τὸ ἐσχάτως συνομολογηθὲν ἀνέρχεται εἰς 30 χιλ. λίρ. ὀθωμ. εἰς τὰ 3)4 δηλονότι των ὅλων προσόδων. Ἡ οἰκονομικὴ διοίκησις των προσόδων καί των δαπανῶν γίνεται διὰ τοῦ ταμείου τοῦ πατριαρχικοῦ ἢ τοῦ γενικοῦ ταμείου τοῦ κοινού τοῦ Ἀγίου Τάφου, εἰς ἐν διὰ τοῦ Πατριάρχου πέμπονται πάντα τὰ διὰ τὸ Γενικὸν Ταμεῖον προωρισμένα χρήματα. Ἐσχάτως δὲ συνέστη καὶ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξελεγκτικὴ, συγκαίρην ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Ἰωρδάνου, τοῦ ἁγίου Σκευοφύλακος καί τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἐπειδὴ νῦν τὸ πρῶτον συνέστη τοιαύτη ἐπιτροπὴ, αὕτη ἤτο φυσικὸν ὅτι εὐρέθη πρὸ ἀνωμαλιῶν λογιστικῶν καί ἀταξιῶν τοῦ παρελθόντος, χωρὶς νά ἀποδοθῇ ἐν τούτοις εἰς τὰς τοιαύτας ἀνωμαλίας καί ἀταξίας χαρακτήρ ἄλλος ἢ ὁ τῆς ἐλλείψεως τάξεως καί ἀκριβείας λογιστικῆς.

Τὸ Κοινὸν Ταμεῖον, πλὴν των δαπανῶν των γενομένων πρὸς διατροφήν τοῦ Μοναστηρίου καί τῆς Ὀρθοδόξου ἐκχωρίου Κοινότητος, παρέχει, ὡς εἴρηται, καί χρηματικὰς ἀμοιβὰς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τῷ Κοινῷ τοῦ Ἀγίου Τάφου. Τοιοῦτοι δὲ θεωροῦνται οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ τε ἔχοντες ἐπαρχίας πραγματικάς, καί οἱ ἀπλῶς τιτουλάριοι, διότι καί οἱ ἔχοντες ἐπαρχίας, οὐδὲ λεπτόν πορίζονται ἐκ των ἐπαρχιῶν αὐτῶν, οἱ ἀρχιμανδρίται καί πρωτοσύγγελοι, οἱ ἱεροδιάκονοι καί ἱεροφύλαται, ὁ ἐφορος ἢ ἐπιμελητὴς τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Πατριαρχείου, ὁ Διευθυντὴς καί οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Αἱ ἀμοιβαὶ αὗται εἰσὶ διττοῦ χαρακτήρος, διδόμε-

ναι δηλονότι ἢ ὡς μισθοὶ τακτικοί, ἢ ὡς εὐλογία, ὡς δωρεαὶ δηλονότι χρηματικαὶ ὡρισμένης ποσότητος. Αἱ ὡς εὐλογίαι διδόμεναι ἰδίως εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καί τοὺς λοιποὺς κληρικοὺς χρηματικαὶ χορηγίαι εἰσὶ λίαν πενιχραί, ἀπὸ αὐτῶν αἱ των ἀρχιερέων δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 50 λίρ. ὀθωμ. κατ' ἔτος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς οὗτοι, οἱ μητροπολίται δηλονότι τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, οἰκοῦσιν ἐν τῷ μεγάλῳ Μοναστηρίῳ τοῦ Ἀγίου Τάφου καὶ διατρέφονται ἐξ αὐτοῦ, Ἀλλὰ καί οὗτοι εἰς δαπάναι των ἀρχιερέων καί τοῦ λοιποῦ ἀνωτέρου κλήρου ὑπερβαίνουσι πολὺ τὰ τακτικά εἰσοδήματα αὐτῶν. Μετὰ πολλῆς ἀφελείας καί εὐλαβείας εἰς των διαπρεπεστέρων ἀρχιερέων τοῦ ἀγιοταφικοῦ θρόνου ὡμολόγησεν ἡμῖν, ὅτι παρὰ μὲν τοῦ ταμείου τοῦ πατριαρχικοῦ ἀπαλαμβάνει ἐτησίως πεντήκοντα μόνον λίρας Ὀθωμανικὰς ἐνῷ αἱ δαπάναι αὐτοῦ αἱ ἐτήσιαι δὲ εἶνε κατώτεραι των 300 λιρῶν, καί ὅτι εἰς τὰς μεγάλας ταύτας δαπάνας ἐπαρκεῖ μόνον διὰ των ἐκτάκτων αὐτοῦ προσόδων, των προσερχομένων ἐκ των ἐξομολογήσεων των προσκυνητῶν, μάλιστα των Ρώσων, καί διὰ των ἐκ Ρωσίας ἐρχομένων χρηματικῶν δωρεῶν ἐντὸς φαιέλλων, ἐχόντων ἐπιγραφὰς ρωσικὰς καί γαλλικὰς καί διεύθυνσιν τὴν τοῦ Ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλήμ. Τοὺς φακέλους τούτους οἱ Ρῶσοι προσκυνηταί, οἱ ἐρχόμενοι εἰς προσκύνησιν των ἱερῶν σεβασμάτων, παραλαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως διανέμουσι μεταξὺ των συμπολιτῶν αὐτῶν, οἵτινες πέμπουσιν αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐγκλείοντες ἐντὸς αὐτῶν τὰς εὐσεβεῖς αὐτῶν χρηματικὰς δωρεὰς. Καί τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ ἄδελφοι πόροι των ἱερῶν προσκυνημάτων καί πολλῶν μοναστηρίων καί μονοδρίων, των διεσπαρμένων ἐν τοῖς ἁγίοις τόποις, ἀλλὰ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον εἶδος των εἰσοδημάτων τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» ὅσοι πρὸ ἔτους καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν, ὅτι δὴ θεν τοῦτο δὴ θεν κτλ. νά ἐμβάσωσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου τὴν συνδρομὴν των· ἄλλως γίνεται γνωστὸν ὅτι ἀνευ ἐξαιρέσεως θά δημοσιεύωμεν τὰ δνόματα των καθυστερούντων μέχρι πληρωμῆς των συνδρομῶν. Ὅστις κρατεῖ τὸ φύλλον καί τὸ ἀναγινώσκει εἶνε ὑπεύθυνος νά πληρώσῃ. Εἶνε δὲ κακοῦθelia καί ἀνεντροπία δι' ἐκείνους οἵτινες ἐνῷ κρατοῦν τὸ φύλλον δὲν ἀποστέλλουν καί τὴν συνδρομὴν ζητουμένην.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΙΓΓΟΣ

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΤΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheim καί Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα των ὠτων, (ὠτορροῖαν, πολύποδας των ὠτων, διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν των ὀστέων κλπ.) ὡς καί τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καί λαρυγγος (ρίνιτις, φτίσις, πολύποδας, καρκῖνος κλπ.) δι' ὅλους νεωπάτης μεθόδους καί τελειωτάτων ἐργαλείων ἐσχάτως καί πάλιν πρὸς τούτοις μεταβάς εἰς Παρίσιους παρακολουθήσας τὰς προσόδους τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου.

Ὡρα ἐπισκέψεως 10—12 καί 3—5 ναθ' ἑκάστην.

Ὅδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 12 ἀκτικρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

ΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. Κοσμογιάννη καί Κ. Σεκαρά.

Τελεῖα ἐφαρμογὴ πάντων των φορεμάτων, κομμῆτης καί νεωτερισμοῦ ἐφάμιλλος των μεγαλειτέρων κατεστημάτων τῆς πρωτεύουσας, τιμαὶ ἀκαταγώνισται. Ὅδὸς Νικίου 2 καί Κολοκοτρώνη 56.